

deňského nejvyššího soudu Gl. U. n. ř. I. 144, Právník 1899, strana 401, Boubela Zprávy 1899, stran 191.)

Napadené usnesení jest tedy vydáno rekursním soudem v tomto případě absolutně nepřislušným a důsledkem toho zmatečné, proč až bylo je z podnětu podaných stížností pro tuto vadu z moci úřední zrušiti a usnésti se, jak shora uvedeno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 2. října 1925 č. j. R I 816/25. Dr. Grešl.

Ustanovení Šu 265 tr. ř. jest užití jen tehdy, vešel-li dřívější rozsudek v době vynesení nového rozsudku již v moc práva; nebylo-li tomu tak, jest vysloviti novým rozsudkem trest bez ohledu na ustanovení Šu 265 tr. ř., jakoby šlo o trestný čin zcela samostatný.

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem, že rozsudkem okresního soudu v P. ze dne 3. dubna 1925, pokud jím bylo upuštěno v trestní věci obžalované E. Š. za použití Šu 265 tr. ř. od vyslovení trestu za přestupek Šu 431 tr. z., (jímž uznána byla obžalovaná vinnou), porušen byl zákon v předpisu Šu 265 tr. ř., §§ 32, 265, 431 tr. z.

Důvody: E. Š. byla podle trestního spisu okresního soudu v P. T 79/25 rozsudkem tohoto soudu ze dne 3. dubna 1925 T 79/25-4 uznána vinnou přestupkem proti bezpečnosti těla podle Šu 431 tr. z., nebyl jí však za použití Šu 265 tr. ř. žádný trest uložen, vzhledem k rozsudku téhož soudu ze dne 26. března 1925, č. j. T 72/25-2, jímž odsouzena byla pro přestupek podle Šu 492 tr. z. k pokutě 100 Kč, ev. do vězení na tři dny.

Podle trestního spisu okresního soudu v P. T 72/25 byl rozsudek téhož soudu ze dne 26. března 1925 T 72/25-2 na základě odvolání E. Š. co do viny rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Ch. ze dne 23. dubna 1925 To IV 95/25 T 72/25-8 změněn, odvolání bylo vyhověno a E. Š. byla obžaloby podle Šu 259 — 3. tr. ř. sprostěna.

Následkem toho E. Š., ač rozsudkem ze dne 3. dubna 1925 T 79/25 uznána byla vinnou přestupkem podle Šu 431 tr. z., zůstává bez trestu.

Rozsudkem okresního soudu v P. ze dne 3. dubna 1925 T 79/25-4 byl porušen zákon trestní v jeho ustanovení § 265 tr. ř., §§ 32, 265, 431 tr. z. Stanovisko, které zaujal okresní soud v P. v tomto případě, že totiž použil v rozsudku pozděj-

ším předpisu §u 265 tr. ř., jakkoli rozsudek dřívější ještě moci práva nenabyl, vedlo následkem zrušení tohoto rozsudku a sproštění obžalované soudem odvolacím k zcela nemožnému a zásadám trestního zákona (§§ 32, 265 tr. z.) se přičícímu výsledku, že trestný čin — přestupek podle §u 431 tr. z., jímž obžalovaná uznána byla vinnou, zůstával bez trestu. Již tento výsledek nasvědčuje neklamně tomu, že výrok soudu spočívá na nesprávném pojmání předpisu §u 265 tr. ř. Byť i to nebylo v zákoně výslovně zdůrazněno, přece dlužno míti za to, že § 265 tr. ř. má na zřeteli pouze trest právoplatný, neboť není možno, aby zákon ukládal soudu ve druhém rozsudku přihlížeti k trestu v prvním rozsudku vyslovenému, o němž, ježto je nebo může ještě býti napaden buď tou či onou stranou, nelze tvrditi, že by mohl tvořiti spolehlivý podklad pro vyměření trestu za nový trestný čin. §u 265 tr. ř. použití jest proto jen tehda, když rozsudek dříve vynesený v době vynášení nového rozsudku vešel již v moc práva; nebylo-li tomu tak, pak vysloviti jest rozsudkem novým trest bez ohledu na ustanovení §u 265 tr. ř., jakoby šlo o trestný čin zcela samostatný. Jen tak možno předejítí případnému, zásadám trestního zákona naprosto přičícímu se výsledku, jaký nastal i v tomto případě. Vejde-li později prvý odsuzující rozsudek v moc práva, pokud se týče, zůstane-li obžalovaný i po rozhodnutí o opravném prostředku proti němu podaném k trestu odsouzen, pak bude mu hledati odpomoc proti přemíře obojím potrestáním přivoděné pořadem §u 410 tr. ř. (Stejně Herrmann: Ku praxi § 265 tr. ř. z roku 1873. Právnik str. 169 násl. ex 1925.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 16. října 1925 čj. Zm I 601/25-3.

L I T E R Á R N Í   Z P R Á V Y.

Komentované zákony českosl. republiky. Sv. XIII. Vydává »Československý kompas«.

Předpisy jazykového práva.

Upravil Antonín Hartmann, odb. přednosta ministerstva spravedlnosti. Praha 1925 (?). Nákladem »Českosl. kompasu«, tiskařské a vydavatelské akc. spol.

Dělí nás od vydání jazykového nařízení ze dne 3. února 1926, č. 17 Sb. z. a n., jímž se provádí ústavní zákon jazykový